

Sufletul pelerin

Nu am fost și probabil că nu voi fi
niciodată un om obișnuit.
Deosebirea dintre mine și voi
este aceea că eu trăiesc din lucruri bizare –
floarea de cireș face pentru mine
tot atât cât un vers de Eminescu,
păsările cerului cu care mă întâlnesc uneori
prețuiesc cât mângâierile mamei.
Cât despre vrăbiile care îmi cântă la fereastră,
ele fac tot atât cât Boleroul lui Ravel.
Și eu mă rog Domnului să nu aleg niciodată
între muzica stelelor și muzica certărețelor vrăbii.

Alteori, eu sunt chiar floarea de cireș
care se răsfață în lumină pe ramuri,
păsările cerului sunt chiar gândurile mele
care aleargă hai-hui printre nori și nu se opresc niciodată.
Vezi, vrăbiile din capul copacului sunt chiar versurile mele,
care ciripesc toată ziua în urechile surde ale mulțimii;
mulțime care firește că nu le dă nicio atenție.

În rest, suntem la fel, am spus,
numai că uneori cartea care este scrisă pe pieptul meu
începe să vorbească singură, ca acum...
Da, eu niciodată nu am putut să îmi înving Îngerul,
și l-am lăsat să mi-o ia întotdeauna înaintea...
El va merge întotdeauna înaintea mea,
iar eu pesemne că nu îl voi ajunge niciodată din urmă...

The Pilgrim Soul

I haven't been, and probably never
will be an ordinary man.
The difference between me and you
is that I live on bizarre things –
for me the cherry blossom is worth
as much as a verse by Eminescu,
the birds of the sky, which I sometimes meet,
are worth as much as my mother's caresses.
As for the sparrows singing at my window,
they are worth as much as Ravel's *Bolero*.
And I pray to God that I must never choose between
the music of the stars and the music of the quarreling sparrows.

Some other times, I am the very cherry blossom
basking in the light on the branches,
the birds of the sky are my very thoughts,
which run wildly among the clouds and never stop.
See, the sparrows on the tree-top
are my very verse, which
chirp all day in the deaf ears of the crowd;
the crowd that naturally pays no attention to them.

Otherwise we are the same, I said, only sometimes
the book that is written on my chest
starts to speak to herself, like now...
Yes, I could never defeat my Angel,
and I let him always go before me...
He will always go before me,
and maybe I'll never catch up with him...

Ceasornicul

Totul începe înspre seară,
când ceasul din turn își începe rondul de noapte.
Când ceasul din turn își face rondul de noapte cu soldații lui
prin camera mea, printre cărțile rămase deschise.
Totul începe înspre seară, când scăpați din cazarma de fier
soldații ceasului încep să bată în scuturi și să alunge
cu bătăile lor toate vrăbiile care s-au cuibărit în mine.
Totul începe înspre seară, când scăpați din cazarma de fier
soldații ceasului pornesc să cucerească orașul.
Când merg pe străzi, deodată mă trezesc înconjurat de soldați,
de acești războinici care cred că totul li se cuvine.
De acești războinici care își ascut săbiile de privirile mele.

Ceasul din turn strigă la mine cât e noaptea de lungă. Auzi?
Strigătele războinice ale ceasului! El mă urmărește pas cu pas,
deși în afara legăturilor mele secrete cu vrăbiile eu nu știu
să-i fi greșit cu ceva. Încerc să nu-i dau atenție și să-mi văd
mai departe de călătoriile mele printre vrăbii și șobolani,
printre șoaptele de dragoste ale sulfinei și gândurile mele
războinice. Încerc să-mi văd mai departe de călătoriile mele
printre cărți. Să-mi văd mai departe de călătoriile mele,
dacă Maica Domnului tot m-a aruncat din brațele Sale în lume.

Totul începe înspre seară,
când ceasul din turn își face rondul de noapte cu soldații lui
prin camera mea, prin sufletul uitat deschis.
Când ceasul din turn își face rondul de noapte în sufletul meu.
Eu locuiesc într-un ceasornic, mi-am spus,
strigătele oaselor aleargă toată noaptea prin mine.
Strigătele unor călători, care nu mai sunt.
Uneori deslușesc printre ele glasurile mamei care mă cheamă

The Clock

Everything starts when evening is falling,
when the clock in the tower starts its night watch.
When the clock in the tower makes its nightwatch with its soldiers
through my room, among the books left open.
It all starts in the evening, when, having escaped from
the iron barracks,
the soldiers of the watch start beating their shields and chasing,
with their beats, all the sparrows that nested in me.
Everything starts when evening is falling,
when, having escaped from their iron barracks,
the clock's soldiers set out to conquer the city.
When I walk the streets, I suddenly find myself surrounded by soldiers,
These warriors who think that everything is theirs.
By these warriors who sharpen their swords against my eyes.
The clock in the tower calls out to me all through the night.
Hear? The warring shouts of the watch! It follows me step by step,
though, apart from my secret connections with the sparrows,
I haven't done anything wrong as far as I know.
I try not to pay attention to it and go on journeying among
sparrows and rats,
among the sweet clover's love whispers and my warlike thoughts.
I try to go on with my trips
among the books. To go on with my trips,
since the Mother of God threw me from Her arms into the world.
Everything starts when the evening is falling,
when the clock in the tower does its night watch
accompanied by its soldiers all through my room,
through my soul, which I inattentively left open.
When the clock in the tower does its night watch in my soul.
I live in a clockwork, I told myself,
the cries of the bones run through me all night.
The cries of travellers who are no more.
Sometimes I can distinguish among them the voices
of my mother calling me

din depărtarea grădinii, din albastru.
Ale mamei, care îmi leagă rănile cu mângâierile ei,
care mă ceartă cu lacrima.

Eu stau în fiecare seară la masă cu aceste voci.
Tristețea din capul mesei face ocolul lumii
și se întoarce, de fiecare dată, la mine.

Vezi, cineva a pus cu siguranță ochii pe mine,
roțile din cer ale ceasului mă urmăresc cu scrâșnetul lor de fier,
cu strigătul oaselor. Cu soldații întunericului.
Soldați pe care, în ultima vreme, nu-i mai dovedesc.

Așa că până la urmă va trebui să îmi strâng
toate oștile risipite în crâng și să accept lupta.
Și să închei noi alianțe cu slujitorii luminii
și cu popoarele nordice; cu hoardele migratoare,
cu Pădurea și Austrul.
Va trebui să aduc la zi vechile mele tratate cu vrăbiile;
cu graurii și mierlele.
Tratate din vremea când toate erau un ciripit
și o bătaie de aripă.
Când toate locuiau într-un cuib: în mâna Domnului.

Da, va trebui să mă pregătesc pentru lupta cea mare!
Să-mi adun oștile și să ies în câmp, la bătaie.

N-am nici o teamă, Domnul este cu mine!

Deja Pădurea a pus pe fugă soldații cu verzele ei!
Și legiunile de vrăbii au dărâmat deja cu trâmbițele lor
zidurile întunericului. Ierihonul nopții.

Eu locuiesc într-un ceasornic.
În noaptea aceasta gândurile mele vor pleca la război.

from the distance of the garden, from the blue.
Of my mother, who bandages my wounds with her caresses,
who scolds me with her tears.

I sit at the table with these voices every evening.
The sadness at the head of the table goes around the world
and comes back to me every time.

See, someone's definitely clapped their eye on me,
the clock cogs in the sky follow me with their iron creaking,
with the cry of the bones. With the soldiers of darkness.
The soldiers that, lately, I can no longer cope with.

So I will eventually have to muster all my troops
scattered in the grove and accept the fight.
And conclude new alliances with the servants of light
and with the northern peoples; with the migrating hordes, with the
Forest and the Southerly Wind.
I'll have to update my old treaties with the sparrows;
with the starlings and the blackbirds.
Treaties going back to the time everything
was chirping and wing flapping.
The time they all lived in one nest: in the hand of the Lord.

Yes, I will have to prepare for the great fight!
Let me muster my troops and go out into the field to fight.

I have no fear, the Lord is with me!
The Forest has already set the soldiers running with its green!
And the legions of sparrows have already pulled down
the walls of darkness with their trumpets. The Jericho of the night.

I live in a clock.
Tonight my thoughts will go to war.

Laudatio Domini

În turla pe care o port pe umeri se face
noapte. În turla în care îl aștept pe Domnul să
vină.

Să vină și să lămurim o dată pentru totdeauna
lucrurile ca să îmi pot vedea mai departe de ale mele.

În turla de pe umeri îl aștept pe Domnul să vină.
Și asta după ce toată ziua mi-am curățat sufletul
cu ciripitul vrăbiilor.

Și după ce am ascultat îndelung
clopotele liniștii care dansează în clopotniță.

În turla de pe umeri îl aștept pe Domnul să vină.
Cineva vorbește singur acolo,
dacă nu cumva ține predici umbrelor,
acestor fiice ale întunericii,
necredincioaselor umbre care au cucerit
clopotnița. Da, cineva vorbește singur acolo,
singur și într-o limbă necunoscută, îmi spun,
Laudatio Domini a început fără mine.

Așa mi se întâmplă întotdeauna când mă las
cucerit de cântecul vrăbiilor și de florile de cireș.
Când străbat veșnicia cu aceste clinchete
și înfloresc pe toate ramurile deodată.
Când singur și împotriva tuturor înfloresc pe toate ramurile
și uit de întâlnirea cu Domnul.

În turla pe care o port pe umeri se face
noapte. Cineva vorbește singur acolo,
singur și într-o limbă necunoscută.
Vorbele lui răsfoiesc, de la Facere la Apocalipsă,
Scriptura. Iată-l pe Domnul! a strigat trandafirul,